

jeg, væsentlige Fortrin fremfor den nu-gældende Lov om de fri Fattiggasser. Jeg skal ikke beslaglægge det høje Tings Tid ved at gennemgaa de enkelte Paragraffer. Om Hjælpekassernes Virkemidler, om Valgmaaden og om Regnskabsaflæggelsen, Revisionen og Decisionen hersker der vist her i Tinget fuldstændig Enighed. Jeg mener, det er en Forbedring i det oprindelige Lovforslag, at der i § 5 er føjet en Bestemmelse ind om, at den hvilende Forsørgelsesret kun indtræder, for saa vidt den ydede Hjælp indenfor et samlet Tidsrum af 3 Maaneder beløber sig til mindst 15 Kr. eller en dertil svarende Værdi. Ligeledes, at man har fundet det urigtigt at lade en Enke, fraskilt, frasepareret eller forladt Hustru undgælde med Tab af Valgret for Mandens Fattighjælp, naar hun et Aar efter Samlivets Ophør ikke har modtaget nogen Fattigunderstøttelse. Jeg finder det ligeledes heldigt, at der i § 3 nu findes en Bestemmelse om Maksimumsgrænsen for de Beløb, som Kommunerne uden Amtets Tilladelse kunne give de fattiges Kasser, og jeg er ikke bange for paa dette Punkt at forandre de gældende Regler om Myndighedsforholdet mellem Sogne- og Amsraadene og mellem Købstædernes kommunale Raad og Indenrigsministeriet.

I § 7 bestemmes det, at enhver uberygtet Mand og Kvinde er valgbar og valgberettiget til Hjælpekasserne. Jeg er ikke blind for, at dette, saa længe vi have den nuværende kommunale Valglov, vil forøge Kommunalraadenes Arbejde betydeligt, og dette Arbejde er allerede for Tiden meget stort, men jeg nærer ingen Betænkelighed ved at give Kvinderne Valgret ved denne Lejlighed, og jeg fastslaar, at dette mit Ønske om at give Kvinderne Valgret ikke præjudicerer min Stilling til Kvindernes eventuelle Valgret og Valgbarhed ogsaa til de øvrige kommunale Raad. Thi de Opgaver, der stilles et Kommunalraad eller et Lovgivningsraad, maa bestemmes, hvorledes Raadet skal sammensættes, og derfor behøve de forskellige Raad ikke at være sammensatte ens. Jeg anbefaler ærede Medlemmer og mine Partifæller her i Tinget at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Poul Christensen: Ogsaa jeg ønsker at bringe den højtærede Indenrigsminister en Tak for dette Lovforslags Fremlægelse. Selv om der maaske ikke sker store Omvæltninger fra det bestaaende, er

det min Tro, at dette Forslag dog i nogen Maade vil bidrage til at lindre mere Nød, end det forhen var muligt, fordi Midlerne have været saa knapt tilmaalte. Der vil, som sagt, maaske ikke ske store Omvæltninger, man vil fortsætte i det gode Spor, som Loven om de fri Fattiggasser hidtil har fulgt, men Midlerne blive rigeligere, det bliver lettere at lindre Nød, end det har været hidtil. Ogsaa vil jeg tro, at en Lov som denne i nogen Maade vil bidrage til, at vi komme længere bort fra det offentlige Fattigvæsen; ogsaa paa Grund af at der bliver flere Penge at raade over. Dette anser jeg i Virkeligheden for Lovforslagets bedste Side.

Enkelte Ting kunde der naturligvis være at udsætte paa Lovforslaget. Der er af forskellige ærede Talere talt derom, og jeg skal ikke komme videre ind derpaa, men kun nævne den Omstændighed, at Amsraadet ogsaa her skal have Myndighed til at nægte Tilskud udover 30 Øre pr. Indbygger i Kommunen. Jeg vil imidlertid gaa ud fra, at vi snart staa for Løsningen af Spørgsmaalet om en forandret Sammensætning af Amsraadene, saa at ogsaa disse komme til at hvile paa den almindelige Valgrets brede Grund, ligesom det foreliggende Lovforslag, og saa vil en saadan Bestemmelse ingen videre Betydning have. Jeg kunde ogsaa have ønsket, at København havde været medtaget paa dette Lovforslag, idet jeg ønsker, at vi saa vidt det overhovedet er muligt, altid, naar vi gennemføre ny Love, gennemføre en ensartet Ordning for hele Landet, og at ingen Del af Landet holdes udenfor. Jeg hørte jo den højtærede Minister udvikle, at hans Bestræbelser ogsaa ville gaa i denne Retning, at han vil søge at naa til en anden Ordning end den bestaaende her i København. Jeg vil ønske, han maa have Held dertil, thi der er fra forskellige Sider rettet, ofte endog ret stærke, Anker mod den Maade, paa hvilken Understøttelsesforeningen i København virker, navnlig fordi den arbejder tungt og langsomt. Jeg nærer den Tro, at den nuværende frisindede kommunale Styrelse i København vil støtte Indenrigsministeren i hans Bestræbelser, saa at de ret snart maa lykkes.

Jeg er ret sikker paa, at hvis den Dag kommer, da det fastsatte Tilskud af 250,000 Kr. ikke slaar til overfor de Krav, der rejses fra Kommunernes Side om at faa dækket Trediedelen af Udgifterne til Hjælpekasserne, vil det ikke falde vanske-